

UNIVERSAL PICTURES uvádí
Ve spolupráci s PERFECT WORLD PICTURES
V produkci A WORKING TITLE a AMBLIN ENTERTAINMENT
Ve spolupráci s MONUMENTAL PICTURES a THE REALLY USEFUL GROUP

Film TOMA HOOPERA

JAMES CORDEN
JUDI DENCH
JASON DERULO
IDRIS ELBA
JENNIFER HUDSON
IAN McKELLEN
TAYLOR SWIFT
REBEL WILSON
FRANCESCA HAYWARD

Výkonní producenti

ANDREW LLOYD WEBBER
ANGELA MORRISON
LIZA CHASIN
JO BURN

Na základě muzikálu „Cats“ od ANDREWA LLOYDA WEBBERA

A sbírky básní „Praktická příručka o kočkách“ od T.S. ELIOTA

Originální produkce pro The London Stage od CAMERONA MACKINTOSHE a THE REALLY USEFUL GROUP

Choreografie

ANDY BLANKENBUEHLER

Scénář

LEE HALL & TOM HOOPER

Produkce

DEBRA HAYWARD

TIM BEVAN

ERIC FELLNER

TOM HOOPER

Režie

TOM HOOPER

PŘÍBĚH

První dějství

Geneze

Když v roce 2012 oslovila Debra Hayward Toma Hoopera s filmovou verzí *Cats*, zrovna pro Universal Pictures pracoval na post-produkci své filmové adaptace muzikálu *Les Misérables*, která byla nominována osm Oskarů, včetně nominace na Nejlepší snímek a z čehož tři nominace proměnila. Příležitost pracovat na dalším muzikálu ho zaujala. „Říkal jsem si, že by to byla vážně škoda, kdybych už žádný muzikál nenatočil, zvláště proto, že jsem se toho o muzikálu během *Les Misérables* hodně naučil,“ říká Hooper.

Hooper viděl muzikál *Cats* od Andrewa Lloyda Webbera poprvé jako malý chlapec, a byl jím uchvácen. „Poprvé jsem *Cats* viděl, když mi bylo 10 a dodnes mám velmi živou vzpomínku na to, jak výjimečný zážitek to pro mě byl,“ říká Hooper. „Měl jsem pocit, že jsem byl zasvěcen do tajného kočičího světa. Bylo to jako kdyby se mi dostalo výsadního práva dívat se na svět novými očima.“

V původní verzi *Cats* z roku 1980 se příběh odehrává na každoročním Čičandrbálu, kde Stará Mojčičová, postarší vůdkyně koček, jednu z nich vybere a nechá ji vystoupat do Mňautmosféry. Kočky, které o volbu Staré Mojčičové soutěží, jí musí předvést píseň o nich samých. Jenže zlověstný psanec Mouriarty se ve své snaze být vybrán pokouší narušit proces výběru a kočky, které mu stojí v cestě, nechává zmizet, aby sám zůstal jediným uchazečem. Když Stará Mojčičová i přesto odmítá Mouriartyho zvolit, Mouriarty odnáší i ji. Když už to vypadá, že je vše ztraceno, využije Mistr Myštofeles svých sil k vysvobození Staré Mojčičové ze zajetí. Muzikál končí vystoupením Hryzabely, kterou původně její smečka zavrhla a jejíž píseň „Memory“ jí u Staré Mojčičové získává vítězství.

Nadčasovost a globální úspěch *Cats* je nezpochybnitelný, nicméně jako případná filmová adaptace představoval jisté překážky také proto, že představení samo o sobě moc výpravné není. Jevištní produkce se v podstatě skládá z písni stvořených ze sbírky básní, na jejichž základě vznikly okázalé taneční a hudební scény. Dále zahrnuje spoustu herců v kočičích kostýmech s přehnaným kočičím makeupem, z čehož se ani jedno pro film moc nehodí. Představení ale stále mělo potenciál stát se i výjimečným kinematografickým zážitkem.

Jakmile Hooper a Debra Hayward dokončili spolupráci na filmu *Les Misérables*, začali společně vymýšlet nápady na adaptaci *Cats*. „Poté, co jsme se

s Andrewem Lloydem Webberem sešli, jsme se všichni shodli, že bychom do toho měli jít," říká Debra Hayward. Šťastnou shodou okolností práva ke „Cats“ vlastnilo právě studio Universal Pictures, u kterého Hooper a Hayward zrovna dokončili *Les Misérables*. A co více, i producenti Hayward z *Les Misérables*, Eric Fellner a Tim Bevan z Working Title, byli připraveni filmovou adaptací „Cats“ produkovat. „Všichni, s kým jsme na *Les Misérables* spolupracovali – studio, Donna Langley, Working Title, ... se společně pustili i do *Cats*," říká Debra Hayward. „Bylo to, jako když se hudební skupina dává po letech zase dohromady.“

Pro Erica Fellnera a Tima Bevana z Working Title byl *Les Misérables* první hudební film, který produkovali. Díky tomu si uvědomili, jak přitažlivý je pro diváky film, který má schopnost přenést je do jiného, magického světa. „Muzikály mají pro diváky svůj věčný půvab," říká Eric Fellner. „Podobně jako filmy o superhrdinech vás dokážou vzít mimo realitu. Muzikály diváky okouzlují svými neskutečnými až snovými příběhy.“

Fellner navíc zjistil, že básnické prvky původního muzikálu by mohly být spíše výhodou, než překážkou. „Muzikálu to dodává na jeho jedinečnosti," říká Fellner. „Ve filmu není moc změn ani prepisů. Jsme pyšní na to, že jsme ve filmu zůstali odkazu T. S. Eliota věrni. Jeho láska k psaní se stala DNA celé produkce.“ Fellner během natáčení pochopil, proč právě Hooper byl pro tuto filmovou adaptaci ideálním režisérem. „Tom Hooper dokáže vyprávět a dojmout takovými příběhy, které na první pohled moc výpravné ani emotivní nejsou," říká Fellner. „Je to přesně ten typ režiséra, kterého pro takovýhle projekt potřebujete. Je schopen ve filmu zdůraznit příběh i emoce a ještě do toho celého nádherně zakomponovat prvky muzikálu.“

Druhé dějství

Scénář

Úkolem scenáristy a dramatika Lee Halla a Hoopera bylo vymyslet, jak by z textů písní mohli vytvořit výpravnou strukturu příběhu. Hall měl již s podobnou prací zkušenost, když k filmu *Billy Elliot* vytvořil scénář a později k jeho muzikálové adaptaci napsal i texty písní.

„Na *Cats* jsou úžasná ta muzikálová čísla," říká Hall. „Je to jedna skvělá píseň za druhou. Strukturu to má, ale příběh to postrádá. Příběh filmu musí mít konkrétní směr, takže jsme se s Tomem rozhodli udělat si cestu po Londýně. Scénář jsme psali v Soho, ale chodili jsme ulicemi sem a tam. Jednoho dne nám došlo, že náš výlet je

vlastně fascinující, že je to vlastně Londýn T. S. Eliota, který ožívá v ulicích Soho a v ulicích centrálního Londýna. Uvědomit si to byl náš první krok.“

Na rozdíl od původního muzikálu, který se odehrává v roce 1980, se Hooperovy *Cats* odehrávají v Londýně roku 1930, kdy Eliot žil a kdy v Londýně psal. Toto rozhodnutí nakonec dalo směr celému filmu a promítá se jak ve výpravě, tak tematicky. „30. léta 20. století byla vlastně koncem muzikálové éry,“ říká Hooper. „V této meziválečné době byl muzikál vymírající formou umění. Naše geniální výtvarnice Eve Stewart našla úžasné fotografie, na kterých jsou rozpadající se muzikálová divadla ze Soho a z West Endu té doby. A když se nad tím zamyslíte, *Cats* je vlastně taková hudební recenze. Spousta umělců se svým vlastním stylem přichází pobavit publikum. Od Andrewa Lloyda Webbera víme, že T. S. Eliot některé své básně napsal na základě rytmu hudebních hitů. *Cats* je vlastně kabaret. Každá z koček se Staré Mojčičové snaží dokázat, že za to stojí, a náš příběh je zasazen do doby, kdy taková forma divadla upadá.“

Dalším důležitým krokem bylo najít takovou postavu, které by se diváci mohli chytit. „Přemýšleli jsme o někom, kdo se vydává na dobrodružnou cestu, což nás přivedlo k pohádkám a ke klasickému vypravěčskému stylu,“ říká Hall. „Pak mě napadlo, že bychom v příběhu mohli sledovat pouze jednu hlavní kočku. Tak jsme došli k nápadu mladé kočky Viktorie, která v Londýně prožívá své dobrodružství.“

Postava Viktorie se v původním muzikálu sice objevuje jako hlavní tanečnice, ale není to hlavní postava, původně dokonce ani neměla svou vlastní píseň. Filmoví tvůrci tudíž její postavu museli rozvést tak, aby posloužila dějové lince. „Viktorie se ve světě koček stává naší průvodkyní,“ říká Debra Hayward. „Navazujeme na tradici pohádek – Alenka, která spadne do králičí nory, Dorothy, kterou odnese tornádo nebo Wendy, která oknem uteče s Petrem Panem.“

Hall a Hooper Viktoriinu postavu doplnili o partnera, Mistra Myštofelese, prominentního kocoura, kterého pro film upravili. „Chtěli jsme Viktorii pro její dobrodružství vytvořit nějakého parťáka,“ říká Hall. „Mistr Myštofeles je vtipný a neohrabaný moula, ze kterého se na konci vyklubou dobrák a díky kterému Viktorie nakonec objeví svou vlastní smyslnost.“

Všechny postavy, které Viktorie v nevšedním světě potkává, ji do jejich světa zasvěcují, ale také ona je na oplátku něčemu naučí. Setkání Viktorie a zavržené kočky Hryzabely použili Hooper a Hall ve filmu jako hlavní emocionální dějovou linku. „*Cats* je ve skutečnosti hodně o významu komunity,“ říká Hooper. „Hryzabela žije na

okraji společnosti a ve filmu znázorňuje téměř stav bezdomovectví. Ostatní kočky ji až krutě ze svých kruhů vyloučily. A je to právě Viktorie, bezelstný outsider, která předsudky smečky zpochybní. Dokáže, že jsme silnější, pokud si umíme navzájem odpouštět, a že společnost, která je tolerantní, je ve skutečnosti silnější. Znamená to, že ve středu tohoto poutavého, vtipného, nádherného a pohádkového muzikálu je nadčasový příběh o důležitosti tolerance, komunity a odpuštění.“

Třetí dějství

Vize

„Hodně věřím v živé vystupování – ve zpěv naživo, v tanec naživo,“ říká Tom Hooper. „Pokud mám jako režisér nějakou moc, zaměřuji se právě na tohle.“

Hooper chtěl diváky nadchnout tak, jako byl nadšený on sám, když byl malý kluk. „Chtěl bych všem desetiletým, jejich rodičům i prarodičům předat stejný zážitek, jen tentokrát v moderní podobě,“ říká Hooper. „Na *Cats* je úchvatné to, že každou novou generaci stále dojíká. Lidé tu hudbu neskutečně milují a také proto se ve filmu snažíme zůstat co nejvíce věrni hudbě od Andrewa Lloyd Webbera. Pořád si myslím, že to patří mezi jeho nejlepší kousky.“ Díky filmovému zpracování mohli Hooper a jeho tým zdůraznit a vyzdvihnout detaily, u kterých to při jevištním zpracování není možné. „Můžeme mít daleko větší taneční scény na reálných místech a ve stále se měnící scénérii Londýna,“ říká Hooper. „Původní muzikál byl celý omezen pouze na kulisy Wastelandu, zatímco celá první polovina našeho filmu se odehrává v Soho během 30. let 20. století. To znamená, že ve filmu bude mít tanec daleko epičtější a realističtější roli.“

Pro Hoopera měla slova „epický“ a „realistický“ zcela klíčový význam, ať už šlo o celé pojetí filmu, vzhled kulisy nebo vzhled samotných koček. „Ve světě počítačové grafiky může herec dělat opravdu cokoli,“ říká Debra Hayward. „Může skočit ze střechy a dopadnout bezpečně na chodník. Tom se pokoušel v kočičích pohybech herců zajít, co nejdál to šlo, bez použití vizuálních efektů. Důležité pro něj hlavně bylo, aby se to celé odehrálo naživo.“

Hooperova jedinečná vize přilákala před kameru i za ni množství jedinečných umělců, kteří společně vytvořili muzikálový film s jedinečnou hudbou a tancem, vizuálními efekty, výpravou, kostýmy i zvukem. Všichni členové kreativního týmu filmu *Cats* v minulosti dohromady získali čtyři Ceny Akademie, jedenáct cen BAFTA, čtyři ceny Tony a dvě ceny Grammy.

„Převzít tolik oblíbené a vyspělé umělecké dílo a přetvořit ho pro filmové plátno je obrovská zodpovědnost a my jsme ji brali velmi vážně,“ říká Debra Hayward. „Velké množství času jsme strávili přípravou. Pracovali jsme na tom, abychom při psaní příběhu zachovali celistvost celého představení i filmové hudby. I tak to pro nás ale bylo vzrušující, protože nic takového před námi nikdo neudělal.“

POSTAVY

Požadujeme tanec, zpěv i hraní

Obsazení

„Už sama podstata *Cats* předznamenává skvělé obsazení,“ říká Debra Hayward. „Je to tím, že postavy v představení jsou velmi konkrétně vymezené. V původních básních od T. S. Eliota je spousta vodítek k jejich povahám, jak žijí a kým jsou. Abychom co nejlépe vybrali, kdo se na roli hodí, museli jsme se k původním básním vrátit a věnovat detailní pozornost každé z postav.“

Příchodem zkušené castingové ředitelky LUCY BEVAN (*Rychle a zběsile: Hobbs a Shaw, Vražda v Orient expresu*) začal dvouletý proces obsazování, během kterého se hledali tanečníci, kteří umí zároveň zpívat a hrát, a herci, kteří umí zároveň zpívat a tančit. Pro producenty z Working Title Erica Fellnera a Tima Bevana to byl zbrusu nový zážitek. „Byla to pro nás úplně nová výzva, protože Tim ani já nejsme zvyklí do našich filmů obsazovat tanečníky nebo zpěváky,“ říká Fellner. „S naší skvělou castingovou ředitelkou Lucy Bevan jsme hledali nejen pozoruhodné talenty, ale i ty největší profesionály ve zpěvu a tanci.“ Producentka Debra Hayward dodává: „Na konkurzu jsme měli herce a zpěváky z celého světa, viděli jsme tanečníky z ulice, z každé taneční školy, z každé běžné školy nebo profesionální organizace.“

Výsledkem je bezkonkurenční muzikálový snímek. „Chodit s takovými kolegy každý den do práce bylo fenomenální,“ říká Tom Hooper.

Viktorie

Francesca Hayward

Viktorie, nejmladší z koček, je v komunitě nová a divákům zprostředkuje seznámení s Kočičandami. Viktorie se ocitá ve světě, kterému zcela nerozumí a se kterým se musí sžít. I přes svou laskavost a empatii v sobě má vnitřní žár a sílu. „Viktorie nás příběhem provádí,“ říká Debra Hayward. „Její role vyžaduje pěvecký,

taneční a herecký um na světové úrovni. Ani ve světě takových lidí moc není, natož pak ve Velké Británii.“

Hledání takové umělkyně je dovedlo až k primabaleríně Royal Ballet, která se ve filmu nikdy předtím neobjevila. „Věděli jsme o ní, že je nejlepší tanečnicí v zemi, ale vzrušující pro nás bylo, že byla ochotná přijít na casting a zpívat,“ říká castingová režisérka Lucy Bevan. „Na prvním castingu Tomovi předvedla baletní číslo. Byl to jeden z nejinspirativnějších momentů celé mé kariéry. Byla to nádherná chvíle.“

A taky velmi památná. „Její konkurz byl legendární,“ říká Debra Hayward. „Francesca předvedla malý kousek z Giselle, klasiku, kterou poté Tom v trochu jiném podání zrežiroval. Její talent, ladnost a oslnivost nás všechny okouzly.“

Tom Hooper říká: „Francesca se od prvního dne s kamerou sžila natolik, že zvládla důstojně hrát po boku Judi Dench nebo Lana McKellena, což jsou ve svém řemesle neskutečně zkušené profesionálky. Co mě na práci s ní fascinovalo a překvapilo, a vlastně i na práci s ostatními tanečnicemi, bylo to, že když na ně kamera zaostřila, tak všechno, co při tanci dělaly, se odehrávalo i v jejich obličejích. Bylo to skoro až moc dokonalé.“

Producenta Erica Fellnera to ohromilo také. „Věděli jsme, že Francesca je ve světě baletu velká hvězda, ale když na ni první den kamera zamířila, bylo to, jako když praskne milion žárovek najednou,“ říká Fellner. „Bylo to úchvatné. Není pouze umělkyní, která umí nádherně tančit a zpívat, ale je prvotřídní herečkou. Až lidé uvidí, jak je Francesca ve filmu fascinující a sebejistá, budou se divit, že o ní nikdy předtím ani neslyšeli.“

„Na začátku filmu se Viktorie vypořádává se svou bolestí, jak ale začíná poznávat jiné kočky, její život se začíná měnit,“ říká Francesca Hayward. „Viktorie si začíná všimnout, že každá kočka, kterou potká, trénuje své vystoupení na Čičandrbál. Jejich představení jsou pro ně velkou šancí, jak Staré Mojčičové, kterou hraje Judi Dench, dokázat své kvality a být vybrán na cestu do Mňautmosféry. Mezi ostatními kočkami si uvědomuje, že je tam, kde má být.“

Viktorie si oblíbila hlavně jednu konkrétní kočku a tou je Hryzabela (Jennifer Hudson), kterou ostatní ze svých kruhů vyloučili. Když se Hryzabele ostatní kočky posmívají, Viktorie jí přispěchá na pomoc. Viktorie v Hryzabele rozpozná její cenu a ostatní kočky učí, jak být laskavé a dobrosrdečné. Díky tomu se Hryzabela do smečky vrátí. „Mezi Viktorií a Hryzabelou vzniká silné spojení. Oběma bylo ublíženo a obě zažily trauma,“ říká Francesca Hayward. „Viktorie je mladší než Hryzabela,

takže má lepší předpoklady zajistit si pro sebe lepší život, ale zároveň Hryzabele pomáhá na její bolest zapomenout a pokusit se o to samé.“

Stará Mojčičová

Judi Dench

Na rozdíl od původní verze, kde je role vůdce mužská, se ve filmové verzi v roli vůdkyně objevuje Stará Mojčičová. Je silná a moudrá a říká se, že má za sebou už 99 životů. Legendární Judi Dench byla pro tuto roli první a jedinou volbou filmových tvůrců. „Rozhodl jsem se mít v roli vůdce „ženu“, protože v roce 2019 mi myšlenka mužské autoritativní postavy nepřišla úplně správná,“ říká Tom Hooper. „Judi Dench filmu prokazuje obrovskou službu už jen tím, jakým způsobem vchází na scénu a jakým způsobem se v obležení své komunity prochází ulicí. Judi má geniální dovednost tím nejnepatrnějším výrazem vytvořit neskutečné kouzlo, které ihned vykreslí charakter její postavy.“

Jak později vyšlo najevo, i sama Dench má k původnímu londýnskému muzikálu speciální vztah. „V roce 1981 mě vybrali jako Hryzabelu a jako Zahálkočku,“ říká Dench. „Zahálkočka má ve svém repertoáru hodně stepování a já jsem si těsně před premiérou utrhla při zkoušce achillovku. Režiséři Trevor Nunn a Andrew Lloyd Webber mi poté řekli, že bych mohla hrát Hryzabelu, protože ta v představení netančila tolik jako Zahálkočka. Ježe během mého prvního dne zpět na zkoušce jsem v New London Theatre při cestě na pódium, ještě se sádrou, spadla z rampy. V tu chvíli jsem si uvědomila, že jestli se nedokážu dostat ani na pódium, tak určitě nezvládnou ani vystupovat. Myslela jsem si, že tahle příhoda už navždy bude moje historie s *Cats*, pak ale přišel tenhle projekt. Díky Tomu Hooperovi tak moje účast na *Cats* nakonec došla naplnění.“

Na každoročním Čičandrbálu Stará Mojčičová vybírá kočku, která bude znovuzrozena. „Stará Mojčičová je nejstarší kočka, která rozhoduje o všech ostatních,“ říká Dench.

Dench se o divadlo, tanec a muzikál zajímá již od mladých let. „Když jsem byla hodně mladá, chtěla jsem být tanečnicí,“ říká Dench. „Naši rodiče byli báječní a pořád nás brali do divadla na hry a muzikály. Dobrý silný příběh nabitý hudbou a tancem diváky vždycky dostane. Pamatuju si, jak jsem svou v té době velmi malou dceru vzala na *42nd Street*, opona se zvedla asi metr nad zem a my jen viděli, jak všichni stepují. Má dcera byla úplně v extázi a dnes muzikál miluje stejně jako já.“

Držitelka Oskara byla ze svěžího přístupu ke klasické hudbě nadšená a stejně nadšená byla z výkonů ve filmu. „Lidé milují hudbu z *Cats*,“ říká Dench. „V tomto filmu zazní původní hudba, ale navíc je doplněna o velmi dobře promyšlený vztah mezi Viktorií a Hryzabelou a o to, čím si obě musely projít. Bylo jednoduše nádherné tanečnický sledovat. Jejich disciplinovanost a svědomité pozorování kočičích pohybů bylo povznášející.“

Mouriarty

Idris Elba

Mouriarty, ztvárněný Idrisem Elbou, je v kočičím světě neslavně proslulý kriminální psanec – přesvědčivý, charismatický a velmi nebezpečný. „O Mouriartym se ví, že už se pár rvaček zúčastnil,“ říká Elba. „Je to podvodník. Jednu chvíli je okouzující a záhy na to je šíleně zoufalý a nejistý. Strká nos úplně do všeho.“

Dostat se do Mňautmosféry je jeho hlavním životním cílem a je ochoten pro to udělat úplně všechno, včetně únosu ostatních koček. Z jeho devíti životů už mu zbývá pouze jeden, proto Staré Mojčičové musí dokázat, že si zaslouží být zvolen. Se svou svůdnou partnerkou Bombalurinou (Taylor Swift) předvede svou píseň „Mouriarty“. „Píseň ‚Mouriarty‘ je ikonická skladba,“ říká Elba. „Samo představení je Mouriartyho příležitostí ukázat svůj talent v naději, že se dostane do Mňautmosféry. Ta píseň je jako ze starého Hollywoodu a byla opravdu radost na ní s Taylor Swift pracovat.“

Hooper je dva považuje za magické duo. „Jsem velkým fanouškem Idrise a už dlouhou dobu jsem s ním chtěl pracovat. Chemie mezi ním a Taylor na place byla fantastická,“ říká Tom Hooper. „Náš choreograf Andy Blankenbuehler svým skvostným vystoupením pro Taylor a Idrise opravdu překonal sám sebe.“

„Práce na tomto filmu byla pro mě jako herce a režiséra opravdu mistrovskou lekcí v tom, jak dát dohromady produkci takhle ohromné velikosti,“ říká Elba. „Tom si film již od začátku představoval po svém a bylo zřejmé, že toho o muzikálech ví opravdu hodně. Ozval se mi s tím, že chce, abych hrál roli, která je dost mimo moji komfortní zónu. Společně jsme z Mouriartyho udělali takovou postavu, jakou jsem nikdy předtím nehrál.“

Hryzabela

Jennifer Hudson

Hryzabela je sice osamocená kočka, ale má svůj vlastní vnitřní půvab a sílu. Ostatní kočky ji ze smečky vypudily a posmívají se jí, takže Hryzabela sní o minulosti, kdy byla mladá a ostatní ji zbožňovali.

Pro Hoopera byla Hudson ideální herečkou nejen pro svůj herecký talent, ale i pro silný hlas, který se její písně „Memory“, nejvýznamnější písně původní broadwayské produkce, zvládne snadno zhostit. „Její zkoušky a přípravy na její velký den byly fantastické,“ říká Hooper. „Jsem si jistý, že v den natáčení byla nervózní, ale přišla s tak inteligentním a úžasným výkonem, že jsem věděl, že jsme opravdu obsadili člověka, který filmu dodá emocionální rozměr.“

„‘Memory‘ je srdcem příběhu *Cats* a vystihuje i Hryzabelinu podstatu,“ říká Hudson. „Je to klasika, ikonická píseň. Chtěla jsem ji trochu ozvláštnit, ale zároveň zachovat respekt k originálu. Andrew Lloyd Webber byl velmi důvěřivý a podporoval mě v mé vlastní interpretaci téhle písně. Pokaždé, když jsem píseň zkoušela, jsem byla dojatá. Bylo to, jako by ke mně sama hudba promlouvala.“

Hudson vysvětluje, že její spolupráce s ostatními tanečníky tkvěla v tom, najít v jejich společné práci jednotu. „Hryzabela ve filmu netančí, ale sama choreografie je ve filmu klíčová,“ říká Hudson. „Hlavním dorozumíváním ve filmu je zpěv a tanec. Řeč těla každého z tanečníků vypráví svůj vlastní příběh. Když jsem zpívala, navzájem jsme ze sebe s tanečníky čerpali. Jsem hlavně ráda, že jsem jako Hryzabela tancovat nemusela, protože ve filmu se objevují opravdu jedni z nejlepších tanečníků a choreografů na světě.“

Mistr Myštofeles

Laurie Davidson

Mistr Myštofeles je kouzelník ve výcviku, který stále objevuje své vlastní schopnosti. Ztvárňuje ho Laurie Davidson, herec pravděpodobně nejlépe známý svou rolí Shakespeara v seriálu TNT z roku 2017 *Will*. Myštofeles je mezi kočkami oblíbený a do nováčka Viktorie se zamiloval.

Před natáčením Davidson žádné profesionální taneční zkušenosti neměl, ale během natáčení se do formy dostal velmi rychle. „Nejlepší na natáčení byly vztahy, které jsme si během něj vybudovali,“ říká Davidson. „Díky třem měsícům zkoušek jsme si byli bližší a cítili jsme se spolu v pohodě.“

Davidson říká, že Hooper měl o filmu již od začátku jasnou představu: „Když jsem Toma poprvé potkal, byl velmi konkrétní v tom, jak si film představuje,“ říká

Davidson. „Chtěl vzdát hold původnímu muzikálu, zároveň se ale snažil vytvořit něco nového. Chtěl, aby se příběh zaměřil na osudy koček víc než původní jevištní zpracování. Má z dětství na první zhlédnutí muzikálu velmi živé vzpomínky, a to do projektu vneslo upřímné nadšení.“

Bombalurina

Taylor Swift

Bombalurina je silnou a krásnou partnerkou Mouriartyho. Je velmi osobitá, miluje být v centru dění a kamkoli přijde, tam vchází s velkým entré. Je vůdkyní Mouriartyho gangu a ostatní kočky drží v transu za použití šanty kočičí. „Pro roli Bombaluriny jsme si uměli představit jen jednu ženu,“ říká Eric Fellner. „Tom potkal Taylor během castingu na *Les Misérables*, takže když jsme měli příležitost se jí ozvat, ihned jsme to udělali a všichni jsme byli nadšení, když řekla ‚ano‘.“

Hooper byl z druhé šance pracovat se Swift nadšený. „Vždycky jsem s ní chtěl spolupracovat,“ říká Hooper. „Byl opravdu úžasný zážitek mít možnost s ní pracovat a režírovat ji jako herečku, zpěvačku a tanečnici.“

Šupsem Ruptam

Jason Derulo

Šupsem Ruptam je pohledný a osobitý kocour, kterého všechny mladší kočky zbožňují. Mezi ostatními Čičandami je oblíbený a má rád party. Ve filmu ho ve své první filmové roli ztvárňuje Jason Derulo, platinový zpěvák a tanečník. „Vždycky jsem chtěl zkusit hrát ve filmu. Podstatné pro mě bylo, že jakýkoli film bude mým prvním, musím vědět, že je to dobré rozhodnutí,“ říká Derulo.

Šupsem Ruptam má svou vlastní divokou, zábavnou a elektrizující energii, zároveň je ale velmi nerozhodný. „Šupsem Ruptam filmu dodává komediální nádech,“ říká Derulo. „Jde od jednoho extrému k druhému a nikdy se nedokáže rozhodnout, díky čemuž je vlastně oblíbený. Nedokáže se oddat žádnému rozhodnutí, což mu bohužel brání si v životě užít hezké věci.“

Co se týče sólo vystoupení Šupsem Ruptama, Derulo u nich popisuje rozdíl mezi vystupováním při natáčení a na koncertech. „‘Šupsem Ruptam‘ je ve filmu vcelku ojedinělá píseň, odlišná od těch ostatních,“ říká Derulo. „Je vtipná a funky, ale i vysvětluje, proč se Šupsem Ruptamovi v životě nedaří. Vystupování při natáčení je od toho naživo odlišné, protože když na koncertu zpíváte od srdce, obvykle přijde

potlesk, ale v tomto případě přijde klapka a je hotovo. Stejně je to v tom, že v obou případech jsem ze sebe vydal úplně všechno.“

CHOREOGRAFIE A POHYBY

Od *Hamiltona* k *Mňautmosféře*

Andy Blankenbuehler

„Režirovat *Cats* je jako režirovat skupinu prvotřídních atletů,“ říká Tom Hooper. „Tento film je oslavou toho, co tito tanečníci dokážou.“

Tanec je v *Cats* stejně podstatný jako hudba a herce jím provázel trojnásobný držitel ceny Tony Andy Blankenbuehler.

Aby to celé bylo ještě zajímavější, i sám Blankenbuehler měl již s muzikálem „*Cats*“ své zkušenosti – před několika lety totiž na Broadwayi k revivalu tohoto muzikálu vytvořil choreografii. Práci Andrew Lloyda Webbera a samozřejmě i muzikál „*Cats*“ miluje. „Svou první kazetu s písníčkami z *Cats* jsem dostal asi pět let předtím, než jsem ten muzikál sám na Broadwayi viděl,“ říká Blankenbuehler. „Měl jsem v hlavě nějakou představu toho, jak to bude vypadat, a bylo zajímavé vidět, v čem jsem se trefil a co bylo úplně jinak. Kouzlem divadla je to, že umí vaši představivost dostat na místa, o kterých jste ani netušili, že existují. To stejné se snažím během vytváření choreografií dělat i já. Snažím se představit si takové výjevy, ve kterých má moje mysl i srdce schopnost cestovat.“

Jeho láska k tanci začala již v brzkém věku. „Jako malý jsem sledoval spoustu muzikálů. Přesně si pamatuju, jak kamery natáčely tanečníky, kteří skákali kolem, jak je kamery zabíraly z výšky nebo skrze kulisy,“ říká Andy Blankenbuehler. „Zanechalo to ve mně silný dojem. I když jsem původně jevištní tanečník, vždycky jsem si myslel, že jevištní i filmový tanec jdou ruku v ruce.“

Adaptovat původní muzikál pro film nebyla pouze ojedinělá příležitost, ale také ojedinělá výzva. „Věděl jsem, že tenhle film bude obrovským úkolem,“ říká Blankenbuehler.

Každý tanečník film obohatil o jiné individuální dovednosti, to ale znamenalo, že choreograf musel mít ke každému tanečníkovi jedinečný přístup. „Choreografii jsem uzpůsobil tak, aby v ní vynikly silné stránky každého z tanečníků,“ říká Blankenbuehler. „Například pro scény, kdy je hudba hodně vysoko, jsem do popředí musel vybrat tanečníka, který umí vysoko vyskočit.“

Hledání vnitřní šelmy

Herci jdou do školy pro kočky

Předtím, než natáčení začalo, se musel každý herec zúčastnit kurzu v příhodně pojmenované škole Cat School pod vedením choreografky SARAH DOWLING, aby se naučil kočičí řeč těla. Každý týden herci a tanečníci studovali fyzické projevy a pohyby opravdových koček a poté společně ve skupinách pracovali na hledání své vnitřní šelmy. „Vtip filmu je v tom, že v něm vlastně lidé hrají kočky,“ říká Hooper. „Vlastně jsme nejlepší světové tanečnice viděli hrát si na kočky.“

Celý proces a trénink je o tom, aby si každý herec našel pohyby, které jeho kočičí postavě sedí. „Ve filmu můžeme vidět úžasný mix různých tanečních stylů,“ říká Dowling.

Pro herce byly tyto lekce nedocenitelné, protože díky nim byli schopni své postavy stvořit a osvojit si kočičí myšlení. Někteří se do toho ve skutečnosti položili možná až moc. „Během příprav na natáčení jsem osm týdnů žil jako kočka. Vedle postele jsem měl záchůdek, v kanceláři velké škrabadlo a najal jsem si pár lidí s laserovými ukazovátky, které jsem všude pronásledoval,“ říká James Corden.

HUDBA

Z jeviště na plátno

Adaptace legendární hudby z *Cats* pro film

T. S. Eliot možná k muzikálu *Cats* napsal původní předlohu, ale byl to Andrew Lloyd Webber, který Eliotovým slovům svou hudbou vdechl život. Pro úspěch filmu bylo zachování jedinečnosti Lloyd Webberovy hudby stěžejní. „Úchvatné filmové hudbě, kterou Andrew Lloyd Webber napsal a kterou považuji za jednu z jeho nejlepších, jsme zůstali věrni,“ říká Hooper. „Andrew byl obdařen neskutečnou kombinací talentu a hudebního sluchu. Vytvořil melodie, které jsou přístupné široké veřejnosti, ale ve kterých není žádné hloupé klišé. Chce posluchače překvapit a posouvat hudební limity. Když se podíváte zpět do roku 1981 na jeho filmovou hudbu a na to, jakým způsobem již v té době používal elektronickou hudbu, je to průlomové. Svým způsobem je o krok napřed před každou dobou.“

Nová píseň

„Beautiful Ghosts”

Protože role Viktorie ve filmu získala na důležitosti, dostala její postava i svou vlastní píseň „Beautiful Ghosts“, kterou Taylor Swift napsala společně s Andrew Lloydem Webberem. Pro Hoopera bylo slyšet hudbu od Lloyd Webbera doplněnou o text Taylor Swift silným zážitkem. „Bylo to jako by někdo do světa, který jsme právě vytvářeli, vstoupil, a napsal taková slova, která to, co jsme s Lee Hallem chtěli vyjádřit, dokonale vystihla,“ říká Hooper.

Hledání hlasu

Pěvecký trénink

Herci během přípravy na své role strávili několik měsíců pěveckým tréninkem, který zahrnoval zpěv při intenzivním tanci, často po celých 11 hodin během natáčecího dne. Pěvecká koučka Fiona Grace McDougal pracovala již na několika Lloyd Webberových muzikálech a hercům pomohla se na hlasový maratón připravit.

Spojení hudby

Živá hudba v *Cats*

Stejně jako tomu bylo v Hooperově *Les Misérables*, herci od prvního záběru *Cats* až po ten poslední zpívají naživo. Na rozdíl od *Les Misérables* u toho ale i tančí. „Každý natáčecí den *Cats* byl náročnější než náš nejnáročnější den během *Les Misérables* právě kvůli tanci,“ říká produkční hudebník SIMON HAYES, který za svou práci na *Les Misérables* získal Oskara.

VIZUÁLNÍ EFEKTY

Cítit se naživu a skákat vysoko

Vytváření koček

Filmoví tvůrci museli pro samotné kočky vymyslet nový vzhled ještě dávno předtím, než byl najatý první herec nebo postavena první kulisa. Původní muzikál vystihoval svou dobu – výrazný make-up, velké účesy, kostýmy v osmdesátkovém stylu – ale co v té době fungovalo na jevišti, by ve filmu ve 21. století neuspělo. Hooper začal na výtvarných nápadech s výtvarnicí Eve Stewart pracovat již na začátku projektu. S Eve poprvé spolupracoval v roce 2005 na mini TV sérii *Elizabeth I*. Od té doby s ní pracoval na všech svých filmech. „Eve dokáže vymyslet své vlastní světy,“ říká Hooper. „Na vzhledu nových koček se podílela již od samého začátku. Ještě než jsme měli jakoukoli představu o tom, jak je vytvoříme, Eve už

pracovala na úžasných nápadech, které zachycovaly humor, žal, smutek i drama našich postav.“

Často to vypadá, jako by si Hooper a Stewart četli navzájem myšlenky. „Jsme s Tomem skvělý tým,“ říká Stewart. „Umí se skvěle rozhodovat, zatímco já chrlím nápady. Když mám 32 nápadů za minutu, potřebuju někoho, kdo by řekl: ‚Tehle je nejlepší‘. Jsme skvělou kombinací hojnosti a rozhodnosti.“

„Hooper již na začátku nastavil pár přísných základních pravidel,“ říká producentka Debra Hayward. „Tom si byl jistý tím, že potřebuje zachytit atmosféru živého vystoupení,“ říká Hayward. „Nechtěl, aby to byla počítačově generovaná verze *Cats*.“ Hooper chtěl, aby herci byly schopni se pohybovat jako kočky při jakýchkoli okolnostech. Nechtěl, aby se to muselo počítačově dotvářet. „Nechtěl překročit tu hranici, kdy už by to byl jen počítačově dělaný film,“ říká Hayward.

Kreativní tým řešil také to, do jaké míry kostýmy nebo make-up využít. Uvědomili si ale, že herci a tanečníci budou ve filmu většinu času v pohybu, takže make-up by se jim roztékal a kostýmy a protézy by jim v jejich pohybu bránily.

Držitel Ceny Akademie, supervizor vizuálních efektů STEVE PREEG a producent vizuálních efektů PERT SMITH vedli během natáčení tým, který měl za úkol využít technologii k vytouženému výsledku. Hooperovi ale zároveň záleželo na tom, aby co nejvíce výrazů a pohybů herců zůstalo přirozených. Aby se hercům na plátně povedlo dát kočičím postavám život, Preeg a jeho tým museli vytvořit hybridní technologii, která realitu s animací spojuje.

Během postprodukce se tým vizuálních efektů rozrostl o PHILA BRENNANA, JASONA BILLINGTONA a MATTA JACOBSE, kteří při práci pozorovali stovky umělců z různých světových kontinentů. Společně pracovali na tom, aby vytvořili finální vzhled koček a výjimečného prostředí, ve kterém vystupují.

MAKE-UP

Ani čárka vedle

Precizní řemeslo

Zatímco supervizor vizuálních efektů Steve Preeg a jeho tým pracovali na zlepšování technologií, skutečný vzhled koček měli na starost lidé od kostýmů a výpravy, se kterými během vývoje Preeg úzce spolupracoval. Vizážistka SHARON MARTIN (*Okja*, *Sněhurka a lovec*) a její tým pracovali na vzhledu očí a úst, stejně tak na tónu pleti. Všechny tyto detaily jsou na každém záběru kamery. Byl to velmi

náročný proces. „Když jsme návrhy poprvé viděli, řešila jsem s Tomem a týmem vizuálních efektů konkrétní detaily, které jsme u každé postavy museli zvážit,“ říká Martin. „Pomáháme týmu vizuálních efektů vytvořit jemné detaily, které oni potřebují pro výrazy ve tváři a strukturu pleti. Tomovi záleželo na tom, aby bylo vše dokonalé, protože na tom stály všechny emoce, které bylo potřeba ve filmu vyjádřit.“

Jeden tah nebo tečka vedle by týmu vizuálních efektů znemožnily jejich práci. „Na obličejích každé z koček jsme museli vytvořit vzory,“ vzpomíná Martin. „Linky na jejich obličejích musely být extrémně precizní a každý den je museli mít na úplně stejném místě. Vytvořili jsme si masky, do kterých jsme vzory vyřezali, abychom se podle nich mohli řídit.“

KOSTÝMY

Oblékání digitálního kožichu

Umění za kočičími kostýmy

Pouze hrstka postav z *Cats* dostala opravdový kostým, včetně Staré Mojčičové, Mistra Myštofelese, Hryzabely, Guse, Buřtoráda Mňoukse, Mouriartyho, Fanči Flekaté a Šupsem Ruptama. „Není to tradiční film, ve kterém mají všechny postavy svůj kostým,“ říká kostýmní návrhář Paco Delgado, který s Tomem Hooperem pracoval na *Dánské dívce* a *Les Misérables*. „Už zpočátku jsme s Tomem řešili, které postavy dostanou kostým a které budou mít jenom obojek. Na vzhledu kostýmů jsme museli spolupracovat i s týmem vizuálních efektů. Každý kočičí kostým musel vypadat jako fyzické pokračování jejich kočičího kožichu.“

Každý umělec dostal svůj kostým ušitý na míru. Kostýmy byly ušité z lycry, která nositeli dodává pohodlí a flexibilitu. Kostýmy ale také zároveň musely být schopny nést velké množství informací, což znamená, že do nich návrhářský tým musel zabudovat senzory, dráty a kapsy na baterky. Museli to ale udělat takovým způsobem, který by hercům a tanečnickům nebránil v pohybu.

VÝPRAVA

Na jistotu

Kočičí Londýn z roku 1930

Cats se odehrává během jedné noci ve 30. letech 20. století v centrálním Londýně. „Tom už od začátku trval na tom, že chce zůstat věrný světu, který

T. S. Eliot ve svých básních vytvořil, a o to jsme se taky ve filmu snažili,” říká Debra Hawyard. Výtvarnice Eve Stewart se pokusila zachytit takový Londýn, který ve 30. letech 20. století vídal sám Eliot, když svou *Praktickou příručku o kočkách* psal. „Eve na začátku přišla s vlastní interpretací tohoto světa – noční obloha s odstíny růžové, lila a fialové, inspirovaná čtvrtí Soho, barevné neony svítící do mlhavé noční oblohy Londýna roku 1930,” říká Hooper. „Její kreativní proces nakonec inspiroval nás všechny.“

Cats je šestým filmem, na kterém Stewart s Hooperem spolupracovala. Úspěchem jejich společné práce je oboustranná touha úplně se ponořit do životů filmových postav. „Na začátku jsem musela každou scénu nakreslit, abychom věděli, o čem se bavíme,” říká Stewart. „Také jsem vytvořila velmi detailní barevné modely, aby už od začátku všichni měli představu, o co nám vlastně jde.“ Stewart považuje za klíčové, aby si filmoví tvůrci mohli nově vytvořený svět sami zažít. Ve filmu *Cats* to bylo důležitější než kdy jindy. „Eve dodává světům, které tvoří, silný dojem reality,” říká Hooper. „V tomto případě v něm navíc zkombinovala takový důvtip, náladu a rozměr, které jsme ve filmu chtěli mít.“

„Spoustu času jsme strávili vymýšlením, v jaké velikosti by náš svět měl být,” říká Debra Hawyard. „Přemýšleli a počítali jsme, jak jsou kočky ve srovnání se světem lidí velké, a nakonec jsme došli k poměru kolem dva a půl ku jedné.“

„Každou věc, kterou jsme ve filmu použili, jsme museli od základu vyrobit a zatímco některé věci byly třikrát zvětšené, jiné v tom měřítku už nepůsobily reálně. Například židle musely být ještě třikrát větší, aby měly kočky na co skákat. Nicméně rychle jsme pochopili, že některé věci, jako například cihly, by ve stejném měřítku už realisticky nevypadaly. Trvalo věčnost, než se nám podařilo mít všechno tak akorát.“

Příprava zvuku a tance

Řešení technických překážek

Fyzická tvorba celého tohoto gigantického světa (záběry pro film nevznikaly na digitálním zeleném plátně) byla ohromně náročná zvláště proto, že každá část konstrukce musela udržet velké množství živě vystupujících zpěváků a tanečníků při jejich číslech. Všechny konstrukce musely být vytvořeny tak, aby vydávaly minimální množství zvuku, byly dostatečně silné k udržení 50 dovádějících tanečníků a zároveň aby pro kočičí pohyby umělců byly dostatečně komfortní. Vzhledem k tomu, že se při

stavbě konstrukcí ještě nevědělo, kde přesně na nich se taneční čísla budou odehrávat, šlo opravdu o neskutečně obtížnou práci.“

„Na začátku jsme nevěděli, kde přesně se kočky budou pohybovat, což bylo pro návrháře a konstruktéry kulis největším problémem,“ říká Stewart. „Na place se nám konstantně pohybovali jedni z nejlepších tanečníků na světě, takže jsme si museli být jistí, že každý povrch, každá trubka vedoucí skrze zeď, každá koule na dveřích, klika nebo šuplík, jsou schopny jejich váhu udržet.“ A i vše další, co Eve Stewart nezmínila, muselo být pro film na míru vytvořeno – vidličky, stoly, židle, polštáře, misky, telefon. Cokoli řeknete, to se muselo nechat vytvořit na míru.

Natáčení

Mistrovská práce s kamerou

Natáčení *Cats*

K natočení obří scény plné živé produkce a velkého množství umělců bylo zapotřebí kameramana, který už měl s podobným natáčením zkušenosti. Naštěstí Christopher Ross, který nedávno dotočil film *Yesterday*, s natáčením živého vystupování právě získal cenné zkušenosti. Ross a Hooper museli společně vymyslet, jak svět koček vůbec na kameru zachytit. „V příběhu jsou vedle sebe taneční scény, pěvecká čísla a dobrodružná cesta mladé Viktorie,“ říká Ross. „Baletní čísla jsem chtěl předvést s velkou grácií, rozsáhlá pěvecká čísla zase ve velkém stylu a ty jemnější pěvecké momenty zase s citlivou intimitou. Důvěrné a svárlivé scény jsme natáčeli na kameru drženou v ruce.“

Celý film se odehrává během jedné noci, od soumraku po svítání. Každá píseň je napsaná v trochu jiném stylu a obsahuje odlišné postavy a místa. „Jako základ pro choreografii, výběr míst a použití kamery jsme použili právě Viktoriin příběh,“ říká Ross. „Rozvrhl jsem si, jak chci, aby každé místo působilo, a poté jsem pracoval na tom, jak umělce nasvítit, kdo je zrovna na světle a kdo ve stínu.“

Ross i Hooper museli úzce spolupracovat i s choreografy, aby jim zajistili, že každá taneční scéna je správně osvětlená tak, aby tanec maximálně vynikl. „Nestačilo nám soustředit se na atmosféru každé scény. Hlavně během tanečních scén jsme se museli soustředit na siluety tanečníků, světlo a stíny,“ říká Ross. „Některé pohyby vypadají lépe, když je vidět pouze silueta, jiné zase nasvětlené ze strany.“

Ambice filmu *Cats* byla soustředit se na příběh a na postavy. „Nejkomplikovanější věcí z pohledu kameramana bylo vyprávět příběh tak, aby ho nepředčily vizuální efekty a také aby nezastínilo to, co se Tom skrze umělecké výkony snažil divákům předat,“ říká Ross. „Abychom toho dosáhli, pracovali jsme na každé scéně zvlášť a v každé jsme se snažili dosáhnout nejčistších záběrů tanečníků s minimem narušení, ale s uvědoměním, že ta narušení jsou pro zachycení působivých výkonů tanečníků nezbytná.“

HISTORIE MUZIKÁLU „CATS“

Již od počátku divadelní a televizní historie byla významná literární díla pro nové diváky znovu a znovu přetvářena. Romány jako například *Alenka v říši divů* od C. S. Lewise, *Pýcha a předsudek* od Jane Austenové, Tolstého *Vojna a mír* nebo kupříkladu básně jako *Beowulf* a Homérova *Odyssea* se objevily v mnoha podáních.

Kniha *Praktická příručka o kočkách* od T. S. Eliota vydaná v roce 1939 obsahuje sbírku básní, které Eliot napsal svým kmotřencům v letech 1934-1935. Básně původně vůbec neměly jako kniha vyjít a každá z nich byla dárkem pro děti z Eliotovy rodiny.

Hudební potenciál básní poprvé spatřil až skladatel Alan Rawsthorne v roce 1954, který je zhudebnil. Nicméně byl to až Andrew Lloyd Webber, který z básní udělal muzikálový fenomén, který známe dnes.

Po premiéře v Sydmontonu v roce 1980 obdržel Webber od Eliotovy vdovy Valerie sbírku nepublikovaných básní, ve kterých se poprvé objevuje Hryzabela. Tragický příběh Hryzabely připadal Eliotovi příliš smutný na to, aby jej vydal jako dětskou knížku. Lloyd Webber si ale Hryzabelin potenciál vyložil jako něco, co jinak rozmarnému světu koček dodává hloubku, a dokázal tak z příběhu vytvořit nám známý muzikál.

Celý děj se odehrává na smetišti, které ožívá díky známým postavám jako jsou Buřtorád Mňouks, Šupsem Ruptam, Mouriarty, Fanča Flekatá a Šraňkoslav. Příběh vypráví o skupině koček, které jednu výjimečnou noc v roce soutěží o pozornost jejich moudré vůdkyně Staré Mojčičové. Každá z koček vypráví svůj příběh s touhou stát se vyvolenou a vystoupat do Mňautmosféry.

Píseň „Memory“ objevující se v muzikálu byla mimo stěny divadel nahrána již více než 150 umělci. Cenu Grammy za nejlepší muzikálové album obdržely obě původní nahrávky z vystoupení v Londýně a na Broadwayi. *Cats* se dostaly do špičky

světového zábavního průmyslu, ale na rozdíl od jiných slavných muzikálů, jako je například *West Side Story*, *Bídníci* nebo *Evita* se stále nedočkaly filmové adaptace... až dodnes.

Téměř čtyřicet let po své premiéře v Londýně představuje Tom Hooper Webberovo mistrovské dílo na filmovém plátně.

Universal Pictures ve spolupráci s Perfect World Pictures, Working Title, Amblin Entertainment, Monumental Pictures a The Really Useful Group uvádí film Toma Hoopera: *Cats*, ve kterém účinkují James Corden, Judi Dench, Jason Derulo, Idris Elba, Jennifer Hudson, Ian McKellen, Taylor Swift, Rebel Wilson a Francesca Hayward. Hudební supervize Becky Bentham, choreografie Andy Blankenbuehler. Kostýmní návrhář Paco Delgado, střih Melanie Ann Oliver ACE. Výtvarník Eve Stewart, hlavní kameraman Christopher Ross BSC. Výkonná produkce Andrew Lloyd Webber, Angela Morrison, Liza Chasin a Jo Burn. Scénář napsal Lee Hall a Tom Hooper na motivy muzikálu od Andrewa Lloyd Webbera „Cats“ a básní „Praktická příručka o kočkách“ od T. S. Eliota, původně zpracovaného pro londýnské jeviště Cameronem Mackintoshem a The Really Useful Group. Produkce Debra Hawyard, Tim Bevan, Eric Fellner a Tom Hooper. Režie Tom Hooper. Universal Picture © 2019 Universal Studios a RUG Ltd. Cats logo © 1981 RUG Ltd.

###